

NAPLO

Előfizetési ár:
Egész évre 4 K | Egyes szám ára 4 fill.
Fél " 2 K | Pályaudvarokon 6 fillér.
Megjelen minden hétfőn reggel 7 órakor

Felelős szerkesztő:
DERÉKY ANTAL

Igazgató:
ERDÉSZ ZSIGMOND

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII., GOHANY-UTCZA 88. SZ.
Közlemények átvétele csak jelzéssel van megengedve

Aratók véres harca Gyilkos anya -- Titokzatos toloncz

Vérző sehek.

Irta: Deréky Antal.

Mintha átok nehezede ránk, olyan mostoha a sorsunk!

Mintha a végzet abban találna kedvét és abban kéjelegne, hogy balkezének minden csapását a mi szegény magyar fajunkra zudítsa!

Mintha meg lenne írva a sors könyvében, hogy ennek a szerencsétlen népnek saját hibáján kívül elemi csapások, eladósodás, földjének mostohasága, veritékes munkájának meddősége és idegen elemek térfoglalása miatt segély és támasz nélkül már csakugyan nem maradna más hátra, mint kezében a koldusbottal, könnyező szemekkel elbucszni a hazai rögtől és belemenni a bizonytalanságba, — azon a nagy vízen túl, — ahol talán megélhetését biztosítva, munkaképességét jobban megbecsülve és megfizetve látja.

Megdöbbenve olvassuk nap-nap mellett a kivándorlók statisztikai kimutatását; olyan fájó érzés vesz erőt rajtunk, mint ha gyógyíthatlan vérző sebből folyna el patakokban életfelfűtelünk minden csepp vére; látjuk elerőtlenedésünket, látjuk biztos pusztulásunkat, érezzük, hogy ez nem természetes pusztulás és hiába keressük, nem találjuk meg a módot, az eszközt, a gyógyszert, hogy ezt a járványos, betegséggé fajult, népiünket megtizedelő kórságot, terjedésében meggátolhassuk.

És kárhozzátjuk-e jó lélekkel azokat, akiket a megélhetés nehéz tusája szülőföldjüket elhagyni kényszerít? És mondhatjuk-e igaz lélekkel róluk azt, hogy megtagadják az édes anyát — a hazát, — azért, mert itt talán éhen pusztulnának?

A megélhetés ösztöne, a kényszerítő nyomor szüli legtöbbször a haza iránti hűtlenséget és ha kenyeret, közepes anyagi jólétet nem adhatunk nekik, vajon van-e jogunk őket hazafiatlansággal vádolni?

Az eddigi tapasztalatok szerint a kivándorlók kilenczted része a földművelő és munkásosztályból került ki; a föld hiánya, meddősége és a munka hiánya érlelte meg bennük a gondolatot, hogy boldogulásukat messze idegenben

keressék. De ma már ott tartunk, hogy az élet terhe, a megélhetés lehetetlensége a kisiparos osztályra is ránehezedik ólomsúlyával és csak rövid idő kérdése, hogy mint a méhraj neki induljon ez a polgárságnak zömét, gerincét képező erős, fajfenntartó elem is és ez a magyarság utolsó elvérzését, teljes pusztulását jelentené.

Közgazdaságunk javítása és emelése körül látunk tervszerű támogatást, észszerű segélyezést és érezzük a helyzet szanalásának lelkiismeretes fokozatos előkészítését; látjuk a kisgazdák érdekeinek minden meglévő eszközzel való megvédését. Csak a mindenben akadékoskodó nemzetközi szédelgők nem ismerik el azt, hogy e téren minden tényező az akuttá vált szociális kérdés lehető kedvező megoldásán fáradozik.

De más téren bizony hátra vagyunk, mert azt csak nem nevezhetjük komolyan valaminek, ha egy-két szegény iparosunk, vagy a művészethez is már közeledő kiváló szakmunkásunknak egynéhány szerszámot és évenként 300—300 korona tanonceltartási díjat adományoznak. Ez csak egy csepp a tengerben. Koldusalamizna, mely a hirtelen éhhaláltól megment, de a további megélhetésre eszközül nem szolgálhat.

Ezzel nem lehet magyar ipart, gyári életet teremteni; ezzel nem szoríthatjuk ki Magyarországból a külföldi ipar gyatra termékeit; ezzel nem gátolhatjuk meg a kivándorlást, a nemzeti elvérzés megindult folyamatát, sőt mindinkább nagyobb tért nyitunk az idegen nemzetiségek terjedésének, a külföldi ipar gombamódra való szaporodásának.

Pedig a kivándorló munkaerővel, a nemzetünk testéből elfolyó véráldozatokkal együtt milliányi értékek vesznek el számunkra és elpusztul a magyarság is, melyet aztán hiába siratunk, mert véres könyeinkkel se sirhatjuk többé vissza...

Nem alamizsnát, kenyeret, megélhetési eszközt kérünk és követelünk a magyar háziipar és kisiparosok számára!

Kérjük pedig sürgősen, nehogy az orvosság akkor érkezék, mikor már a beteg elvérzett — és meghalt...

Mulató idegenek.

Mikor az első tavaszi szellő lágy fuvalma felébreszti hosszú téli álmából a megdermedt természetet, mikor az első melegebb napsugár rügyet, virágot fakasztva hirdeti a nyár közeledését, megindul és új életre ébred — Európaszerte — a nagy idegenjárás, mely kicsiben a hajdani nagyobb népvándorlások letünt korához hasonlít. Ilyenkor, mikor szép országunk a tavasz verőfényében szinte tündéres jeleget ölt, mikor hegyen, völgyön egyaránt megnyílik az a gazdag forrás, mely ez istenáldotta földben szendereg, a nagy idegenforgalomnak egy-egy eltévedt hulláma ide is csapkod hozzánk Magyarországra és mi elég szerények, — vagy mondjuk helyesebben, kiskorunk vagyunk, hogy örülni tudunk azon, amit más — kevésbé szép és gazdag országokban, csak természetnek találunk.

Mi csodálkozunk azon, hogy az idegen meglepetve, elragadtatva hangoztatja, hogy itt, a méltóságosan hömpölygő Duna partján egy szép, virágzó, nagy világvárost talál, tele kultúrával és modern haladással; hogy a fekvése páratlan, közintézményei magas színvonalon állanak, az asszonyok szépek és a cigányzene lelkesítő...

Itt voltak legközelebb az automobil-sport matadorai, egy porosz királyi herceg vezetése alatt, — a német agyagiparosok, — a bécsi biztosítási kongresszus tagjai és még sok mások. Megmutattuk nekik nevezetességeinket, látnivalóinkat: országházat, királyi várat, Margitszigetet, a becsületben megvényt Gellért hegyet, muzeumot, az elragadóan szép Andrassy-utat, Stefánia-utat, szóval mindent, ami nagyvárosi mivoltunkat igazolni képes és valamennyien, — szinte egyhanguan, — mind csak a legmesszebb menő elragadtatás hangján beszéltek rólunk...

A német főkonzul pedig, ugyanakkor, csaknem egy időben, a legrosszabb információkat terjeszti rólunk, a német ipari és kereskedelmi érdekeltek körökben és mindez az üzleti informálás, amely Bécsen át terjesztetik rólunk — nélkülünk, a legsötétebb színekben ecseteli a mi hitelviszonyainkat, ipari, kereskedelmi és közgazdasági állapotunkat...

Igy történik meg azután, hogy az idegenek szívesen rándulnak el hozzánk mulatni, mert már elterjedt rólunk a rossz hír, hogy itt lehet a világon a legnagyobbakat mulatni, korhelykedni és dorbézolni, szívesen jönnek hozzánk tömegesen, testületileg, mert tudják, hogy hatóságaink, intézeteink, vendégszerző népünk szívesen ünnepelek őket, de a nagy, zajos, fényes ünnepségek köze-

pette mindig megfélekedzünk a legnagyobb érdekeinkről, nem mutatjuk be ipari, kereskedelmi, gazdasági, művészeti és irodalmi előrehaladottságunkat és nem nyújtunk nekik alkalmat arra, hogy az idegenforgalom növekvésével, vagyoni gyarapodásunkat is előmozdítsa, zsebeit itt beszerzendő magyar áruk, ipari és kereskedelmi cikkek bevásárlására megnyissa, amint mi magyarok ezt minden alkalommal pazarul megtesszük, ha hazulról idegenbe vetődünk, ami sajnós, tulgyakran meg is történik.

Az itt tapasztalt lobbanékonyságunkat, életvidámságunkat, vagy könnyűvérűségünket, megbízhatatlanságunkat, sőt könnyelműségnek, léhaságnak minősítik és osztrák aszisztálás mellett, sőt két képet alkotnak meg rólunk. Pedig az osztrákoknak nem vagyunk könnyelműek, szeretnek is bennünket, szívesen ide adják nekünk az ingüket is — kölcsön, hogy azután egyszerre két bőrt nyuzhassanak le rólunk; azonban mindjárt önzőknek, barbároknak neveznek, amint saját üzleti érdekeiket veszélyeztetve látják, mert óriási bűnnek, sőt megrényletnek tartják, ha mi saját jól felfogott érdekeinket védelmezni bátorokunk...

Ha tehát szívesen látjuk, sőt szokásos magyar vendégszeretettel fogadjuk is a hozzánk eljutó mulató idegeneket, azal tisztában kell lennünk, hogy ennek az idegenjárásnak nem sok gyakorlati haszna van és ez mindaddig így marad, amíg magunkat az osztrák önzés, mindent magához ragadó hatalmától emancipálni nem tudjuk. Csak egy gyógyszer volna, de az aztán biztosan, radikálisan hatna: ha lerázzuk magunkról az osztrák jármót gazdaságilag, egyszerűen — társadalmi uton. A társadalom szabad; azt tehet amit akar...

Már évek óta kiabáljuk, hangoztatjuk tele torokkal, hogy nem vásárolunk osztrák árut; és amióta hangoztatjuk, évről-évre több milliókat dobálunk ki osztrák rongyokért, noha itthon sokkal tartósabb, izlésesebb és megbízhatóbb árukat kapnánk, hasonló árakban.

De ha a magyar társadalom egyszer komolyan valóra váltaná nemzeti kötelességét, ha minden ember nem csupán hazafiságból, de jól felfogott gazdasági érdekből is komolyan támogatná a magyar ipart és kereskedelmet és ezzel a külföld előtt, a mulató idegenek előtt is bebizonyítaná életképességét, akkor rövid idő leforgása alatt, megismerne és megbecsülne bennünket nemcsak Európa, de legnagyobb ellenségünk: az osztrák is. Fájdalom, ez a nagy társadalmi erő nem nyilatkozik meg nálunk! Mint mindenben, úgy ebben is hiányzik belőlünk: a nemzeti sovínizmus. Nagyokat

Dr. Hönig Izsó

Villanygyógyító- és Biongen-intézet.
Elektromágneses gyógyítás

magas feszültségű áram, két fénykezelés, villamos felfűrdők és az összes egyéb villamos gyógy módok

BUDAPEST, IV., Károly-körút 24. /1. Lift.
Telefonszám 102-39.

Bevált gyógy mód minden idült bajnál.

UJ FINSSEN-féle Ivlampafűrdők

sikerrel alkalmazva szív-
bajok, véredény-meszeso-
dás, szívserongási roha-
mok szívizombajok és ide-
ges szívja ellen.

Bendelés d. e. 8-11-ig, délután 2-6-ig.
Kívánatra prospektus.

IRODALOM MŰVÉSZET

FÉNY ÉS ARNY

Gyöngyharmatos rétek
Ezüstös patakok,
Lombos erdők árnyán
Bugó vadgalambok.
Szép aranyos lepkék
Nevető virágok...
Oh, be boldog vagyok,
Ha köztetek járok!

Az önző emberek,
A rút érdeklarcok,
Az erény könnyein
Gunyuló arcok
Fagyos világában
Annyi árnyat látok...
Ugy elfog a bánat,
Ha köztük járok!

Fülei Sz. Lajos.

A krisztinavárosi szinkörben „A Dollárkirálynő” előadásával Krecsányi Ignác társulata olyan sikert aratott, melyre méltán büszke lehet az igazgató, mint az előadó személyzet minden tagja. Nem kisebb sikerrel mutatták be pénteken Dunay László és Orbán Dezső „A kis boszorkány” című új operettjét, mely tele van szebbnél-szebb énekszámokkal és kitűnő táncokkal. A magas színvonalon álló előadást Krecsányi igazgató ritka leleményességgel rendezte és fényesen állította ki, a zenekart Orbán Árpád dirigálta kiváló szakértelemmel.

Sági Sári bucsuja. Nagyon meleg színházi estélyről értesít bennünket szombathelyi tudósítónk, mely e héten folyt le, az ottani szinkörben Nádassy József szinkörülatajánál. „A kék egér” című francia vígjátékot adták, mely Sági Sárinak, a társulat vígjátéki színésznőjének volt végső bucsúelőlépe a színpadtól. Teljesen zsúfolt nézőtér ünnepelte Sági Sárít az ország legnagyobb szinkörében, ki a címszerepet játszotta meglepő művészi rutinnal és behizelgő kedvességgel, mely szerepben már a soproni színpadon nagy és fényes sikert aratott. Temérdek virágcsokor és koszorúval bucsuzott tőle Szombathely nagy intelligens közönsége, mielőtt hűmen rózsaláncait öntötte magára, mely e hó 10-én lesz Budapesten Lenkei Lajos, a Pécsi Napló szerkesztőjével, ki szintén jelen volt e bucsu-estén, hogy utóliára gyönyörködnie a jövőre hiteztársa művészi sikerében. A legkedvesebb és legmelegebb bucsu azonban a színpadon érte Sági Sárít, az első fel-

vonás után, midőn pályatársai vették őt körül és Tompa Kálmán, a színtársulat poéta hős színésze, könyekig ható szavakkal bucsuztatta őt utra az új meleg fészekbe, kit sokáig nem fognak elfeledni, mert Sági Sári egyike volt azoknak a ritka kedves jó kollégáknak, kit mindenki szeretett és nagyrabecsült, páratlan jószágos modoráért. Előadás után bankett volt Sági Sári tiszteletére az Aréna kertjében, hol még számos meleg felköszöntő hangzott el az ő jövőre megérdemelt meleg és boldog családi otthonára. Az előadás par excellence volt a maga nemében, minden egyes szereplő vetekedett egymással, hogy emlékeztessék tegyük bucsuzó kollégájuknak utolsó estétjét a színpadon. Nádassy József, Jávora Aranka, Aranyossi Annuska, Nagy Dezső, Földes Dezső, Tompa Kálmán, Rákosi Ferenc, Székely és Sajó Vilmos vígjátéki tehetségük legjavát nyújtották, úgy hogy a zsúfolt nézőtér kacagása percekre megakasztotta az előadás menetét.

Nádassy József társulata ma egyike a legjobboknak, amit bizonyít a közönség lelkesedése és színházba járása, hogy még a legnagyobb esőszakadásban is, mely most gyakori, folyton megtöri a szinkört.

A társulat augusztus hó 15-ig marad Szombathelyen, azután Orosházára megy hat-nyolc hétre, és onnan egyenest alkalmasint a budai várszínházba 3 hónapig terjedő időre, miután a soproni új színház csak január hóban lesz készen. A társulat kiváló erősségei még az operettnél Szilassy Etelka primadonna, Görög Olga koloratur-énekesnő, Aranyossi Annuska kiváló vígjátéki anya és komika, Antal Erzsébet énekes szoubrette, Fátyné Heddi énekesnő, Harsányi Margit vígjátéki színésznő, Szarvasi Jenő baritonista, Galgóczi tenorista, Bródy Miklós első és Tolnay Béla második karmester.

„A komédiások” című operettben Feledi Boriska, a vidék egyik legjobb szoubrette-énekesnője kezdte meg vendéglátóként a közönség zajos ünneplése mellett. Görög Olga, remek énekes, Antal Erzsébet, Aranyossi Annuska és Aranyossi Annuska kifogástalan szép össziátéka zajos tapsokat aratott. Nádassy igazgató remek alakításával, Nagy Dezső egészséges, eredeti humorával, Sajó Ferenc, Pöldes Dezső, Rákossy Ferenc kifogástalan átgondolt játékokkal teljes győzelemre juttatták a minden részletben sikerült előadást, melyet Bródy Miklós a töle megszokott erélyvel dirigált és Nádassy igazgató remek ötletességgel rendezett.

A pécsi színtársulat Kövessy Albert igazgató alatt legközelebb Nagykánizsán színre hozta: „Romeó és Júlia”, Shakespeare klasszikus szerelmi tragédiáját. Az est két főszereplője Thuri Elemér és neje Csiga Böske, kiváló alakítást nyújtott. A Thuri-pár mellett feltűnt még Szőke Sándor, a társaság legintelligensebb színésze, Károlyi, Niczkiné Ilona és Julia öreg dajkája Károlyiné, akik minden szavukban, s minden mozdulatokban öntudatos, érezt színészek. Szilágyi, Hajagos, Lévai és Somogyi egyformán hozzájárultak az előadás értékes művészi értékéhez.

Gyilkos anya.

Az élet mélységeiből való az a jelenet, amelynek hősnője most a szabadkai kórház szülészeti osztályán fekszik a legsúlyosabb gyermekágyi láz agóniá-

ában és a feje fölött a törvény sujtó kezével, amely a maga kéréseivel szigorúságában csap rá, mihelyt felgyógyul. A kórház betege gyilkos, aki a saját gyermekét emésztette el. A lelketlen anya ujszülött csecsemőjét ölte meg, hogy megszabaduljon a szegénytől és attól a kellemetlen nyügtől, amit egy szegény cselédleánynak egy ilyen törvénytelen gyerek okoz.

Az esetről részletes tudósításunk a következő:

Weisz kelekötőknél szolgált Járás Erzsébet cselédleány. Erzsébet már nem volt fiatal és szépnek is csak némi tulajdonságai lehetett nevezni, de mégis megejtette a szívét a szerelem. A harmincöt-éves elvirult leányzóknak állandó udvarlója volt egy fiatal szabólegény, akivel nemcsak a szívét osztotta meg, hanem még a pénzét is. A bűnös szerelem nem maradt következmény nélkül, s Járás Erzsébet aggodva látta az anyaság kétségbevonhatatlan jeleit.

Ami más nőt örömmel tölt el, az Járás Erzsébet szívében az emésztő kétségbeesést és a kegyetlen haragot kelte föl.

Mit csinál ő a kis porontyjal, ha a világra jön? — ez a kérdés foglalta le egész gondolatvilágát.

Eltitkolta a szenvedését, előjött a jaigatását s a szenvedés percében feltámadt benne az a gondolat, hogy elpusztítja a világra jövő csecsemőt.

Éjjel két óraker megcsülett a gyermek. A kis poronty hangos sírását Járás Erzsébet úgy némitotta el, hogy megfojtotta a gyermekét. A kezdődő élet egy pillanat alatt kihamvad.

Járás Erzsébet erejét összeszedve kíváncsorgott a pocogdörhöz és bedobta a hűlni kezdő holttestet a gödörbe. Aztán visszatért s a cselédágyon, amelyet nappal asztallá csuknak össze, s amelyen csak az imént született és halt meg egy gyermek, a bűnös asszony álomra hajtotta fejét.

Reggel a házbelleknek fejtűnt, hogy Járás Erzsébet lázas álomban alszik, s minthogy azt hitték, hogy a lánynak valami baja van, telefonáltak a mentőhöz, hogy vigyék be a lányt a kórházba. A mentőorvos megállapította, hogy mi történt, s Járás Erzsébetet, minthogy erős láz gyötöri, bevittette a kórházba, egyben pedig jelentést tett a rendőrségnek az esetről.

A rendőrség kiemelte a megölt gyermek hulláját. A bűnös anya ellen folyamatban van az eljárás.

Nyiltér. *)

Nyiltános köszönet.

Guttermuth János országsszerte jól ismert műfog-specialistának lánulatos kézügyessége, valamint lelkiismeretes munkája elismerésért hálás köszönetet mondunk.

Guttermuth János ur a magam, valamint nőm részére teljes fogsort készített. A fogsorok kitűnően beváltak és teljesen pótolják elvesztett sajt fogainkat. Ezt a köszönetet egyrészt hálából nyiltánitjuk, másrészt pedig azért, hogy felhívjuk a m. t. közönség ama részének figyelmét, amely szintén foghiányban szenved arra, hogy teljes bizalommal forduljanak Guttermuth János-hoz, ki nek fogorvosi és fogtechnikai rendelőtintézte Budapesten, VII. ker., Baross-tér 20. szám alatt van.

Teljes tisztelettel
Neunburger Ferenc és neje.

* Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Fogak

és fogsorokat
szápadlás nél-
kül a természe-
tes fogaktól
meg nem különböz-
tő és rágásra kitűnő
10 évi szavatosság mellett készit

Guttermuth János

mű-fog specialista

Budapest, VII., Baross-tér 20. I. Jobbra 3. Kitüntette. Kitüntette

Kérem a névre és az ajtószámra figyelni, mert ketten vagyunk e házban. — Erkezés-kor kérem a kapu alatti táblán levő 3-as számú gombot megnyomni, hogy az érkezők sorrendje betartassék. Telefon 159-63

HIREK.

A hétről.

A szalmaözvegy.

(Két ur találkozik az „Amerikai Park”-ban.

— Jó estét Rákóczi ur! (azelőtt Roth-

berger). Hogy-hogy, maga itt van?

— Na hallja, ezt a kis luxust csak megengedhetek magamnak júliusban!

— Mért épen júliusban?

— Mert a becses nőm, Rákóczy Adolfiné, született Libanyak Elvira a nyaralásnak adta magát.

— És maga hagyta őt egyedül menni?

— Na hát nem hagytam? Csak megengedhetek magamnak azt, hogy egy pár hétig megszabaduljak tőle és élvezem a szalmaözvegyes gyönyöreit.

— És ha meg nem sértem, hová küldte a kedves nejét nyaralni?

— Karlsbádba! Azt mondta a doktor, hogyha ott lesz egy pár hétig, akkor én megszabadulok — a gyomorhajomtól.

— Hogy-hogy maga? Hát nem a kedves neje beteg?

— Maga ehhez nagyon pepita! Láss ez a legújabb gyógy mód! Az asszony tizenegy hónapig megfekszi a gyomromat és ezt a bajt csak úgy lehet orvosolni, ha a mérges bacillustól egy pár hétig megszabadulok!

— És nem magát unja, így szalmaözvegyen?

— Maga egy naiv ember! Én direkté azért küldöm el az asszonyt, hogy szalmaözvegy lehessen! Ilyenkor élvezem a szabadságot és rábukok minden szép lányra!

— És sikerül?

— Na hát nem sikerül? Én bukok és mégis ő bukik el! Jó vic, mi? A saját találmányom!

— Hallottam már jobbakat is! No és most is talán épen egy randevura vára-kozik itt?

— Nü ná nem! Egy gyönyörű anygyalra! Mit mondjak magának, van olyan szép, mint a Háverda Mariska!

— Háverda Mariska? Az valami új operacsillag?

— Maga egy közönséges ember! Engem akar felhuzni? Operacsillag? Persze, csak hogy a szabadkai börtönben operálnak vele!

— Az egészen más! Most már tudom!

— Na, ha tudja, adió! Megyek és felkeresem a bájós anygait!

— Várjon egy csöppecskét! Mondja, hol ismerkedett meg vele.

— A „Kis hirdetések”-be! Keresett egy éltesebb urat, aki szerényen támogassa és bennem megtalálta. Ma délelőtt azt telefonálta a bírómába, hogy este 10 óra után itt találkozzunk!

— Ilyen szerencse csak magának lehet!

— Ne kiabálja meg az én szerencsém! Adió! Majd referálom az eredményt!

(Rövid 10 perc múlva újra találkoznak, Rákóczy urnak fehér kendővel fel van kötve az álla).

MIT IGYUNK?

hogy egészségünket megóvjuk,
mert csakis a természetes szén-
savas ásványvíz erre a leg-
biztosabb óvószert.

Igyunk mohai
Igyunk mohai
Igyunk mohai
Igyunk mohai

ÁGNES-

forrást, ha gyomor-, bél- és légesőhuruttól szabadulni akarunk.
forrást, ha a vesebajt gyógyítani akarjuk.
forrást, ha ótvágyhiány és emésztési zavarok állnak be.
forrást, ha májbajoktól és sárgaságtól szabadulni akarunk.

A mohai Ágnes-forrás, mint természetes szén-savdús ásványvíz, föltétlenül tisztá, kellemes és olcsó savanyúvíz; dús szén-savtartalmánál fogva nemcsak biztos óvószert terítendő elemek ellen, hanem a benne foglalt gyógyosknál fogva kitűnő szere a legkülönbözőbb gyomor-, légeső- és húgyszervi betegségeknek. 26 év óta bebizonyosodott, hogy még ragályos betegségek, mint typhus, cholera, megkíméltek azok, a kik közönséges ivóvíz helyett a bakteriummentes Ágnes-vízrel éltek. Legjelesebb orvosi szaktekintélyek által ajánlva. Számos elismerő nyiltakozat a forrás ismeretű füzetében olvasható. Ház-tartások számára másfél literesnél valamivel nagyobb üvegekben minden kéten értékű mestországon szén-savval töltött vízzel, sőt a szódavízzel is olcsóbb; hogy az Ágnes-forrás vizét a legzöngényebb ember is könnyen megszerezhesse, nagyobb vidéki városokban lerakatok szerveztettek, ugyanott a forrás leírásának ismertető füzeté ingyen kapható. — A forráskiszűrés. — Kapható minden fűszerüzletben és csebrangu vendéglőben.

Kedvelt borviz!

2. oldal.

— Na mi hibázik magának? Talán fogfájást kapott?
 — Magának legyen mondva, az ilyen fogfájás!
 — Hát mit kapott?
 — Két akkora pofont, hogy oda nem adnám négyért se!
 — Mit nem mond? És kitől?
 — A drága anyósomtól, bár lopnák el tőlem! Ó vigyáz az én hűségemre....
 — Adott neked telefonon rándevut és én bolond rámentem a hálóra! Így kezdődik az én boldog — szalmaözvegy-ségem!
 — Na hát érdemes ezért — szalmaözvegynek lenni?
 — Na — hát érdemes?

Flaneur.

Botrányos kicsiny péksütemények.

A börzén még mindig tart a gabonaárak emelkedése és az időjárás elég szélszéliesen szolgál alappal a rossz terméskülátások hirdetéséhez. Felhőszakadások, jégverések rongolják a termést sokfelé. Természetes, hogy al szit, kenyér és sütemény ára nemcsak lépést tart a búzával, hanem jóval előbbre jár. Aránytalanul megdrágult a kenyér is, csak a péksütemény ára nem emelkedett. Végre is 4 fillérenél többet egy zsemleért nem lehet kérni. Azonban a pékek elég élelmescs, hogy a fokozott hasznót minden egyes darabon is kikéressék. A sütemesterek a lehetőség leg szélső határig fejlesztik az utóbbi időben a botrányosan kicsiny sütemények készítését. — Most aztán avval lepték meg a péksüteményt fogyasztókat és a kávéházi közönséget, hogy még az ediginél is kisebb süteményt adnak. Ha valaki megakarja érteni, miért gazdagodnak meg kivétel nélkül a pékek, az csak nézzen meg egy kiflicskét. Pontos mérések szerint hat és fél centiméter hosszú, másfél centiméter körületű és kilenc gramm súlyú. Ára pedig öt darabnak 20 fillér. Röviden szólva, egy kiló lisztből 3—4 korona ára süteményt présel ki a pékmester. A drágaságból tehát, mint minden drágaságból, csak az élelmicik közvetítők meggazdagodása következik.

Szerkesztőváltás.

Kuton Béla, a Vas megyei Napló eddigi közkezdvelt helyettes szerkesztője, július hó 1-től kezdve ugyan e lap felol-szerkesztője lett, miért csak gratulálunk a Vas megyei Napló tulajdonosának, Brátfeld Dezsőnek, ki lapjához egyelőre 3 évre kötötte le magának e kitünő és genialis szerkesztőt, ki eddig is a vidék legelőkelőbb lapjainál működött.

Titokzatos tolonc.

Az egyik szegedi rendőrnek feltűnt szombaton egy sápadt arcú, rossz ruházatu fiatal ember, aki egy nadrágot és egy mellényt árult. Közben idegesen tekintgetett széjjel, mintha valamitől féltne. A rendőr odament hozzá és igazolásra szólította föl. A fiatal ember, aki meg volt sértve, roppant önértésesen válaszolt a rendőrnek, de nem akarta megmondani, hogy miként jutott kezéhez a nadrág és a mellény. Végül is a rendőr a kihágási bíró elé állította.

— Kicsoda maga és hová való? — kérdezte a kihágási bíró.

— Én kérem Losovi Imre kereskedő-telát odaváló vagyok.

— Furcsa elmelkedés! — jegyezte meg a főkapitány. — De hát hogy került ide?

— Átutazóban vagyok.

— Hova átutazóban és honnan?

— Budapestről Vásárhelyre megyek, még pedig szabadjeggyel. Erre való tekintettel is kérem keil, hogy gyorsan végezzen velem a főkapitány ur, mert lejár a szabadjegyem. Különben is felháborító az a rendőri önkény, melylyel engem idehurcoltak. Engem, akinek vasuti szabadjegyem van.

— Csak lassan azzal a szabadjeggyel — szólta a főkapitány. — Hogy jutott maga a szabadjeggyhez?

— Ahhoz senkinek semmi köze...

— Hát jól van; de miért nem ment maga Vásárhelyre és miért maradt itt?

— Kérem, nekem jogom van az utazást háromszor megszakítani. Itt is megszakítottam... De most már ereszenek, mert unom az egész dolgot. A feleségem beteg.... Nekem szabadjegyem van....

— Hohó, barátom. — szólta a főkapitány. — Még az nincs tisztázva, hogy miként jutott birtokába az a nadrág, a melyet árult ezenkívül kéregetett is.

— Az mellékes és nem tartozik a főkapitány urra. Különben megmondom. Egy ismeretlen ember adta ide eladás végett.

— Ez nem valószínű. Maga lopta azt a nadrágot...

— Kérem, kérem, főkapitány ur, — tiltakozott az önértetes fiatal ember. — Nekem szabadjegyem van...

— Hát akkor miért kéregetett?

— Miért? Hát kérem, a szabadjegyből nem lakhatom jól.

A főkapitány végre is huszonnégy órai elzárásra ítélte a szabadjegyes urat, melynek kitöltése után szabadjeggyel továbbították Vásárhelyre.

Szívbeteg és véredényelmeszesedés ellen Finasz-féle ivámpafürdők alkalmaz dr. Hönig izsó villanygyógyító intézetében (Budapest, IV., Károly-körút 24.) Ezt az eljárást a koppenhágai Finasz intézetben több mint ezer szívbetegnél sikerrel alkalmazták, hazánkban először dr. Hönig próbálta ki és javult és gyógyult betegek egész sora igazolja ezen a világon és fájdalmatlan gyógyulást sikerült szív-billentyűbajok, szívizomgyengeség, véredényelmeszesedés, idős szívba) és szívzorongási rohamok (asthma, angina ectorpis) esetében.

Kiadja:

A „NAPLO” UJSÁGVÁLLALATA.

Kauczióképes

ember pénzbeszedő

vagy más hasonló állást keres.

Czím: Lili Antal Budapest, VII.,

Dembinszki-utca 4., I. em. 15.

Legjobb benzinmotoros cséplő-készletek csakis

Kállai Lajos motorgyárában

Budapest, VI., Gyár-utca 28.

kaphatók. — Tessék díszfőrlapot kórni.

DR. GLÜCK

Szanatóriuma és Vizgyógyintézete

Budapest, Városligeti fasor 11.

Telefon 15-38. (Interurban.)

Kitünő ellátás. — Mérsékelt árak.

Felvéletnek bennlakók és bejárók. (Külön férfi és női fürdő). — Vizgyógykezelés, masszázs, mindennemű villamos kezelés. Villamos és szén-savas fürdők. Diétás konyha. (Cukor-bajosok részére külön). Prospektus.

Aczél „Gambrinus” étterme

átalakítás folytán

1909 augusztus hó 15-én

ujra megnyilik.

Természetes forró-meleg kénes forrástó

a Thermál-szálloda földszintjén, iszapborogatások, kő-, és kádfürdők a Nagyszállóda földszintjén. Gondos pensió. A téli évadra vonatkozó felvilágosítás végett forduljon a budai Szent Lukács-fürdő igazgatóságához.

Kristály

forrás-ásványvíz étvágyat javít, gyomorrontást megakadályoz.

Jászapáti

Kaszás Lajos

étterme

Budapest, VII., Rákóczi-ut 46.

A fővárosi és vidéki közönség kedvenc találkozó helye. Pompás magyar konyha, saját termésű balatonvidéki borok, figyelmes kiszolgálás.

Hodosi A.

Aréna kávéházában

(Aréna ut és Damjanich-utca sarok.)

Május 1-től kezdve minden este külföldi körútjáról visszaérkezett hírneves

Rácz Gyula

teljes zenekarával hangversenyez.

A „Riviera” Budapestben.

Tisztelettel értesítjük vendégeinket, hogy „Riviera kávéház” teraszát VII., Aréna-ut 19.) kétszeresen megnagyobbítottuk és dusan elláttuk délszaki növényekkel, amiért is Budapest látványosságát képezi. Minden este a híres szőlőista Horváth Jancsi 14 tagból álló zenekara hanyversenyez. Úgy a fővárosi, mint a vidéki művészek írók és színészek találkozó helye. Pontos kiszolgálás. — Tisztelettel

Kovács és Róna

tulajdonosok.

Ön bérel egy ócska zongorát vagy pianót a kidob

havonta 12.— vagy 16.— korona kölcsönadíjat, végre pénzt kiadta, zongorája nincsen.

Ha fizet

havonta 20.— koronát, kap egy kiváló gyártmányu, legmodernebb, ésezpáncceltökés, keresztthuros, új zongorát vagy pianót, nem ir alá váltót, nem állít kezet, nem lekötelezettje bankszövetkezetnek és idővel mégis tulajdona lesz a zongora. Il en ideális szolid, liberális módon kapható kizárólagosan csak

„MUSICA” részvénytársaság

(igazgató: STERNBERG DEZSŐ) zongoraeladóm és kölcsönző telepén. Eufon. (tölcser-nélküli legelőkelősebb gramofon- és művészlemezek főárlásitása.

Budapest, VI., Teréz-körút 1. sz. alatt (Király-u. sarok, az Ország. Zeneakadémia közelében) Telefon 4-81. Telefon 4-81.

Zongorák becsorólése, javítása, hangolása legkülön-sabban. — Pont rendszer kedvezményében egyelőre csak a tővárosban lakók részesülnek

Hirdetések felvételnek a kiadóban.

Figyelmeztetés!

Kérjük, ne tessék a bevásárlásnál egyszerűen egy csomag vagy ládika „cikóriát”, hanem határozottan:

„Franck”

féle gyártmányt kérni, oly végből, hogy a mindenkor egyenlő és legjobb minőség iránt meg legyen a kellő biztosítéka. — Ügyeljen emellett a védjegyekre és aláírásra, mert csomagolásunkat azonos színekben és papirban, valamint hasonló nyomtatással utánozzák.

Franck Henrik Fiai Kassa.

MINDENKI,

aki olcsó, jó ruhát akar vásárolni ajánlatos tudni, hogy divatterü, jó szabásu és kitünő kivitelü férfi-, fiu- és gyermekruhák a legjobb körökben elismert

HELLER JAKAB

férliszabó-mester, Budapest, VII., Rákóczi-ut 13. sz. a. lévő férfi ruha-üzletében kaphatók.

UGYANITT

angol és francia, valamint belföldi divatszövetekben dus választék külön mértékosztály.

„Globus” müintézet és kiadóvállalat részvénytársaság Budapestben VI., Aradi-utca 8. szám.